

tilføjelse om, at medikamentundersøgelse af blod og urin ikke skal foretages uden politiets efterfølgende skriftlige begæring herom. Har promillen efter det oplyste under eller efter kørslen været 0,5 % eller derunder, og er trafikanten ved den kliniske undersøgelse fundet påvirket, bør der normalt begæres medikamentundersøgelse af de indsendte blod- og urinprøver.

Af tal fra Politiets årsberetning fremgår det, at der har været følgende antal afgørelser for overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1:

1997	156
1998	175
1999	198

Praksis for kontrolproceduren er, at politiet i anledning af trafikanters kørselsfejl eller færdselsuheld foretager legemsbesigtigelse af køretøjets fører. Hvis der er rimelig grund til mistanke om, at føreren er påvirket af spiritus, opstemmende eller bedøvende midler eller lignende tilstand, foretages anholdelse, og den pågældende fører fremstilles for en læge med henblik på blodprøveudtagelse m.v.

Spørgsmålet om medicin/narkotika og trafikikkerhed har i de senere år været genstand for stigende opmærksomhed, idet det ved retskemiske undersøgelser i stigende omfang er blevet muligt at påvise tilstedeværelsen af ulovlige stoffer, om hvilke det må antages, at de kan influere på den pågældendes evne til at føre motordrevet køretøj.

Rigspolitichefen undersøger sammen med andre myndigheder, om tekniske hjælpemidler kan anvendes til at påvise medicinpåvirkethed hos førere af motorkøretøjer. Således gennemfører politiet i øjeblikket i samarbejde med Rådet for Trafikikkerhedsforskning en undersøgelse af ca. 1000 trafikanter i Holstebro politikreds for at få mere viden om medicin og narkotika i trafikken. I undersøgelsen afprøves teknisk udstyr, der ligeledes er under afprøvning i Norge og Finland samt andre europæiske lande.«

Ad spm. nr. S 2407

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det forelø-

bige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 7920, lød således:

Til justitsministeren (26/4 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for i højere grad at sikre, at politiet opklarer seksualforbrydelser begået af danskere mod børn i udlandet, og kan ministeren oplyse, hvor mange sager der er rejst herhjemme mod danskernes sexmisbrug af børn i udlandet og redegøre for, i hvilke lande det ikke er strafbart at have seksuelt samkvem med børn?«

Supplerende svar (6/7 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen, der har oplyst følgende:

»Politiet - internationalt såvel som nationalt - er til stadighed opmærksomme på »børnesex-turisme«, hvorved forstås, at personer rejser til et andet land i den hensigt at foretage seksuel udnyttelse af børn.

Rigspolitichefen deltager således aktivt i flere internationale fora vedrørende tiltag om bekæmpelse af sexmisbrug af børn, herunder i regi af Europol og Interpol.

Herudover deltager Rigspolitichefen i et samarbejde med såvel danske som internationale private organisationer om bekæmpelse af denne form for kriminalitet. Rigspolitichefen har et samarbejde med blandt andre »Red Barnet« om bekæmpelse af pædofili, herunder anmeldelser af børnepornografi på Internettet.

Dansk politi har i de seneste år indgået i en række forskellige samarbejdsrelationer med henblik på at styrke indsatsen i relation til af-dækning og bekæmpelse af seksuel misbrug af børn i Danmark såvel som i udlandet.

Såfremt der er konkret mistanke om, at en dansker rejser til udlandet i »børnesex-turisme«-øjemed, vil dansk politi videregive relevante oplysninger til vedkommende land. Dansk politi har dog ikke hjemmel til mere generelt at videregive oplysninger om pædofile til udenlandske myndigheder.

Dansk politi fører ikke særlige statistikker over danskere, der her i landet er dømt for seksuel misbrug af børn i udlandet.«

For så vidt angår spørgsmålet om, i hvilke lande det ikke er strafbart at have seksuelt sam-